Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (septītā palāta)

2025. gada 23. janvārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Migrējoši darba ņēmēji – Sociālais nodrošinājums – Piemērojamie tiesību akti – Norīkoti darba ņēmēji – Dokumenti A1 sertifikātu formā, kurus, kā apgalvots, izsniegusi iestāde, kurai ir kompetence izsniegt šos sertifikātus – Regula (EK) Nr. 883/2004 – 76. panta 6. punkts – Uzņēmējas dalībvalsts iestāžu pienākums sākt dialoga un samierināšanas procedūru, lai konstatētu krāpšanas esamību

Lietā C-421/23

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Cour d'appel de Liège* (Lježas apelācijas tiesa, Beļģija) iesniegusi ar 2023. gada 25. maija lēmumu un kas Tiesā reģistrēts 2023. gada 10. jūlijā, krimināprocesā pret

EX,

piedaloties:

Ministère public,

***Office national de sécurité sociale* (*ONSS*),**

TIESA (septītā palāta)

šādā sastāvā: pirmās palātas priekšsēdētājs F. Biltšens [*F. Biltgen*], kas pilda septītās palātas priekšsēdētāja pienākumus, piektās palātas priekšsēdētāja M. L. Arasteja Saūna [*M. L. Arastey Sahún*] (referente) un tiesnesis J. Pasers [*J. Passer*],

ģenerāladvokāts: Ž. Rišārs Delatūrs [*J. Richard de la Tour*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko snieguši:

– *ministère public* vārdā – *J. Deumer*, pārstāvis,

– Beļģijas valdības vārdā – *S. Baeyens*, *C. Pochet* un *L. Van den Broeck*, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – franču.

– Polijas valdības vārdā – *B. Majczyna*, pārstāvis,

– Portugāles valdības vārdā – *C. Alves*, *P. Barros da Costa*, *A. Pimenta* un *E. Silveira*, pārstāves,

– Eiropas Komisijas vārdā – *F. Clotuche-Duvieusart* un *B.-R. Killmann*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV 2004, L 166, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 22. maija Regulu (ES) Nr. 465/2012 (OV 2012, L 149, 4. lpp.) (turpmāk tekstā – "Regula Nr. 883/2004"), 76. panta 6. punktu.

2 Šis lūgums iesniegts saistībā ar kriminālprocesu, kas sākts pret EX, tostarp par krāpšanu sociālā nodrošinājuma iemaksu jomā.

Atbilstošās tiesību normas

Regula Nr. 883/2004

3 Regulas Nr. 883/2004 1. panta l. punktā jēdziens "tiesību akti" šīs regulas mērķiem definēts kā tāds, kas attiecībā uz katru dalībvalsti apzīmē normatīvos aktus, citas tiesību normas un visus pārējos izpildes pasākumus, kas saistīti ar šīs regulas 3. panta 1. punktā minētajām sociālā nodrošinājuma jomām.

4 Regulas Nr. 883/2004 2. pantā paredzēts:

"1. Šī regula attiecas uz dalībvalstu piederīgajiem, uz bezvalstniekiem un uz bēgļiem, kas dzīvo dalībvalstī, kuri ir pakļauti vai bijuši pakļauti vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem, kā arī uz viņu ģimenes locekļiem un viņu apgādību zaudējušām personām.

2. Tā attiecas arī uz to personu apgādību zaudējušajām personām, uz ko ir attiekušies vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību akti, neatkarīgi no minēto personu valsts piederības, ja viņu apgādību zaudējušās personas ir dalībvalstu piederīgie, bezvalstnieki vai bēgļi, kas dzīvo kādā no dalībvalstīm."

5 Regulas Nr. 883/2004 3. panta "Jomas, uz kurām attiecas šī regula" 1. punktā noteikts, ka šī regula attiecas uz visiem tiesību aktiem, kuri skar tajā uzskaitītās sociālā nodrošinājuma jomas.

6 Tās pašas regulas II sadaļā "Piemērojamo tiesību aktu noteikšana" ir ietverts tās 11.–16. pants.

7 Regulas Nr. 883/2004 11. pantā noteikts:

"1. Personas, uz kurām attiecas šī regula, ir pakļautas tikai vienas dalībvalsts tiesību aktiem. Šos tiesību aktus nosaka saskaņā ar šo sadaļu.

[..]

3. Ievērojot 12.–16. pantu:

a) persona, kas veic darbību nodarbinātas vai pašnodarbinātas personas statusā kādā dalībvalstī, ir pakļauta minētās dalībvalsts tiesību aktiem;

[..]."

8 Šīs regulas 12. panta 1. punkts formulēts šādi:

"Uz personu, kas kādā dalībvalstī veic darbību nodarbinātas personas statusā tāda darba devēja uzdevumā, kurš parasti tur veic savas darbības, un ko minētais darba devējs ir nosūtījis uz citu dalībvalsti veikt darbu minētā darba devēja uzdevumā, arī turpmāk attiecas pirmās minētās dalībvalsts tiesību akti, ja paredzamais minētā darba ilgums nepārsniedz 24 mēnešus un ja minētā persona nav nosūtīta aizstāt citu turp nosūtītu personu."

9 Saskaņā ar minētās regulas 72. panta a) punktu Administratīvā komisija sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinācijai (turpmāk tekstā – "Administratīvā komisija") tostarp ir atbildīga par visiem administratīvajiem un interpretācijas jautājumiem, kas izriet no šīs pašas regulas vai tās īstenošanas regulas normām.

10 Regulas Nr. 883/2004 76. pantā "Sadarbība" paredzēts:

"[..]

3. Šās regulas īstenošanas nolūkos dalībvalstu iestādes un [institūcijas] var tieši sazināties cita ar citu un ar attiecīgajām personām vai viņu pārstāvjiem.

4. Lai nodrošinātu šās regulas pareizu īstenošanu, iestādēm un personām, uz kurām attiecas šī regula, ir savstarpējas informēšanas un sadarbības pienākums.

Iestādes saskaņā ar labas pārvaldības principu atbild uz visiem pieprasījumiem pieņemamā termiņā un šajā sakarā attiecīgajām personām sniedz visu informāciju, kas vajadzīga, lai viņas varētu izmantot tiesības, kuras tām piešķirtas [ar] šo regulu.

[..]

6. Ja rodas grūtības, interpretējot vai piemērojot šo regulu, un tādēļ varētu tikt apdraudētas tādas personas tiesības, uz kuru tā attiecas, kompetentās dalībvalsts vai attiecīgās personas dzīvesvietas dalībvalsts iestāde sazinās ar attiecīgās(-o) dalībvalsts(-u) iestādi(-ēm). Ja pienācīgā termiņā nav iespējams rast risinājumu, attiecīgās iestādes var lūgt iesaistīties Administratīvo komisiju."

Regula Nr. 987/2009

11 Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 987/2009 (2009. gada 16. septembris), ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV 2009, L 284, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 465/2012 (turpmāk tekstā – "Regula Nr. 987/2009"), 5. pantā "Citas dalībvalsts izsniegtu dokumentu un apstiprinošu pierādījumu juridiskais spēks" noteikts:

"1. Dalībvalsts iestādes izsniegtus dokumentus, kas norāda personas stāvokli [Regulas Nr. 883/2004] un [šīs regulas] piemērošanas vajadzībām, un apstiprinošos pierādījumus, uz kuru pamata dokuments ir izsniegts, citas dalībvalsts iestādes atzīst, ja tā dalībvalsts, kas tos izdeva, nav tos atsaukusi vai pasludinājusi par spēkā neesošiem.

2. Ja ir šaubas par dokumenta derīgumu vai to faktu pareizību, uz kuriem dokumentā norādītā informācija balstās, tās dalībvalsts iestāde, kas saņem dokumentu, lūdz izdevējiestādei nepieciešamo skaidrojumu un vajadzības gadījumā šā dokumenta atsaukumu. Izdevējiestāde pārskata dokumenta izsniegšanas pamatojumu un vajadzības gadījumā to atsauc.

3. Saskaņā ar 2. punktu, ja pastāv šaubas par attiecīgās personas sniegto informāciju, dokumenta vai apstiprinošu pierādījumu derīgumu vai to faktu pareizību, uz kuriem dokumentā norādītā informācija balstās, dzīvesvietas vai uzturēšanās vietas iestāde, ciktāl tas iespējams, pēc kompetentās iestādes lūguma veic attiecīgu informācijas vai dokumentu pārbaudi.

4. Ja attiecīgās iestādes nevar vienoties, kompetentās iestādes lietu var iesniegt Administratīvajā komisijā ne ātrāk kā mēnesi pēc dienas, kad iestāde, kas saņēma dokumentu, iesniedza savu pieprasījumu. Administratīvā komisija cenšas samierināt puses sešu mēnešu laikā no lietas iesniegšanas dienas."

12 Regulas Nr. 987/2009 19. panta 2. punkts ir formulēts šādi:

"Pēc attiecīgās personas vai darba devēja lūguma tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kuras tiesību akti ir piemērojami, ievērojot [Regulas Nr. 883/2004] II sadaļu, nodrošina apliecinājumu, ka šādi tiesību akti ir piemērojami, un vajadzības gadījumā norāda, līdz kuram datumam un ar kādiem nosacījumiem."

Pamatlieta, prejudiciālie jautājumi un tiesvedība Tiesā

13 EX, Portugāles uzņēmējs, ar vairāku sabiedrību starpniecību nodarbināja 650 darba ņēmējus – Portugāles valstspiederīgos, kuri 2012.–2017. gadā tika norīkoti darbā Beļģijas Karalistes teritorijā būvniecības objektos. Šāda norīkošana tika veikta, tostarp izmantojot dokumentus A1 sertifikātu formā, kurus, kā apgalvots, saskaņā ar Regulu Nr. 883/2004 esot izsniegusi Portugāles iestāde, kurai ir kompetence izsniegt šāda veida sertifikātus, lai saskaņā ar Regulas Nr. 987/2009 19. panta 2. punktu apliecinātu attiecīgo darba ņēmēju dalību Portugāles sociālā nodrošinājuma sistēmā norīkojuma laikposmā (turpmāk tekstā – "strīdīgais laikposms").

14 Ar 2021. gada 10. novembra spriedumu *tribunal de première instance de Namur* (Namīras Pirmās instances tiesa, Beļģija) atzina EX par vainīgu vairākos noziedzīgos nodarījumos, tostarp krāpšanā sociālā nodrošinājuma iemaksu jomā un viltotu dokumentu izmantošanā.

15 Šajā kontekstā šī tiesa konstatēja, pirmkārt, ka EX iesniegtie dokumenti A1 sertifikātu formā ir viltoti dokumenti, kurus Portugāles iestādes nav izdevušas, un to apsūdzētais pamatlietā nav apstrīdējis, otrkārt, ka EX dibinātās vai pārvaldītās sabiedrības, ar kuru starpniecību attiecīgie darba ņēmēji tika norīkoti darbā Beļģijā, Portugālē neveica nekādu būtisku darbību būvniecības nozarē un tām nav cita mērķa kā vien nodrošināt lētu darbaspēku Beļģijā, un, treškārt, ka Portugāles iestāde, kurai ir kompetence izdot A1 sertifikātus, ir apstiprinājusi, ka šīs sabiedrības vai nu nav lūgušas izsniegt šādus sertifikātus vai arī tām šāda izsniegšana tikusi atteikta tādēļ, ka minētās sabiedrības Portugālē neveic būtisku darbību būvniecības nozarē.

16 Gan apsūdzētais pamatlietā, gan *ministère public* (prokuratūra, Beļģija) par šo spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību *cour d'appel de Liège* (Lježas apelācijas tiesa, Beļģija), kas ir iesniedzējtiesa.

17 Saistībā ar šo apelācijas tiesvedību EX – kas neapstrīd, ka viņa iesniegtie dokumenti A1 sertifikātu formā ir viltoti, kā izriet no *tribunal de première instance de Namur* (Namīras Pirmās instances tiesa, Beļģija) 2021. gada 10. novembra sprieduma, – uzskata, ka, gadījumā, ja ir norādes par krāpšanu, proti, gadījumā, kurā, viņaprāt, ietilpst viltotu A1 sertifikātu izmantošana, Regulas Nr. 883/2004 76. panta 6. punktā minētā dialoga un samierināšanas procedūra ir obligāts priekšnoteikums, lai konstatētu šādas krāpšanas esamību.

18 Iesniedzējtiesa atgādina Tiesas judikatūru, kas it īpaši izriet no 2017. gada 27. aprīļa sprieduma *A-Rosa Flussschiff* (C-620/15, EU:C:2017:309), kurā nostiprināts princips, ka attiecībā uz sociālā nodrošinājuma segumu piemērojami tikai vienas valsts tiesību akti un ka izdevējiestādei ir ekskluzīva kompetence attiecībā uz tās izdoto A1 sertifikātu spēkā esamības izvērtēšanu, ja pastāv norādes par krāpšanu. Turklāt šī tiesa atsaucas uz 2020. gada 2. aprīļa spriedumu *CRPNPAC* un *Vueling Airlines* (C-370/17 un C-37/18, EU:C:2020:260), no kura izrietot, ka minētā dialoga un samierināšanas procedūra ir obligāts priekšnosacījums, lai noteiktu, vai ir izpildīti nosacījumi krāpšanas konstatēšanai.

19 Šai tiesai tomēr ir neskaidrības par principu, kas izriet no šīs judikatūras, piemērošanu tādos apstākļos kā pamatlietā, kuros, pirmkārt, pirmās instances tiesa ir konstatējusi, ka dokumentus, kuriem ir attiecīgo A1 sertifikātu forma, nav izdevusi šajos dokumentos minētā iestāde, un šis konstatējums apelācijas tiesvedībā nav ticis apstrīdēts, un, otrkārt, strīdīgajā laikposmā Portugāles sociālā nodrošinājuma sistēmā ir veiktas iemaksas, lai gan *ministère public* (prokuratūra) un *Office national de sécurité sociale* (*ONSS*, Beļģija) uzskata, ka sabiedrības, ar kuru starpniecību EX attiecīgos darba ņēmējus norīkoja darbā Beļģijā, Portugālē nekad nav veikušas būtisku darbību.

20 Šādos apstākļos *cour d'appel de Liège* (Lježas apelācijas tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai [Regula Nr. 883/2004] jāinterpretē tādējādi, ka tā ir piemērojama, ja, pusēm par to neceļot iebildumus, ir konstatēts, ka, pirmkārt, iesniegtie A1 sertifikāti pēc uzņēmējas [dalīb]valsts tiesu iestāžu domām ir viltoti, un, otrkārt, tās pašas uzņēmējas [dalīb]valsts tiesu iestāžu veiktās izmeklēšanas darbības, šķiet, liecina, ka apstrīdētos sertifikātus nav izsniegusi izdevējas [dalīb]valsts kompetentā iestāde, lai gan tā ir saņēmusi sociālās apdrošināšanas iemaksas?

2) Ja atbilde ir apstiprinoša, vai dialoga un samierināšanas procedūra, kas ieviesta ar Regulas Nr. 883/2004 76. panta 6. punktu (kurā ir pārņemta [Padomes Regulas (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV 1971, L 149, 2. lpp.)] 84.a panta 3. punktā paredzētā procedūra), ir obligāts priekšnoteikums, lai noteiktu, vai ir izpildīti nosacījumi krāpšanas konstatēšanai?

3) Ja atbildes uz šiem diviem jautājumiem ir apstiprinošas, vai, piemērojot krāpniecības un tiesību ļaunprātīgas izmantošanas aizlieguma principu, kas ir vispārējs Savienības tiesību princips, kurš ir jāievēro attiecīgajām personām, tās [dalīb]valsts iestādes, kurā darba ņēmēji ir veikuši savu darbību, var neņemt vērā minētos A1 sertifikātus, pat tad, ja nav izmantota dialoga un samierināšanas procedūra aizdomu par krāpšanu gadījumā, ja tās izvērtēšanai iesniegtie fakti ļauj konstatēt, ka minētie sertifikāti ir izdoti, pamatojoties uz darbībām, ko uzņēmējas [dalīb]valsts tiesu iestāde ir atzinusi par krāpnieciskām no darba devēja puses?"

21 2024. gada 24. aprīlī Tiesa nosūtīja iesniedzējtiesai informācijas pieprasījumu, lai tā precizētu, vai *tribunal de première instance de Namur* (Namīras Pirmās instances tiesa) ir balstījusies uz Beļģijas un Portugāles valdību iesniegtajos apsvērumos ietverto informāciju par sadarbību starp kompetentajām Beļģijas un Portugāles iestādēm, lai tostarp konstatētu, ka visi apsūdzētā pamatlietā iesniegtie dokumenti A1 sertifikātu formā ir viltoti dokumenti. Pēc šī lūguma iesniedzējtiesa nosūtīja Tiesai šī sprieduma 14. punktā minētā 2021. gada 10. novembra sprieduma kopiju.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

22 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Regula Nr. 883/2004 jāinterpretē tādējādi, ka situācijā, kad dalībvalsts valstspiederīgie – kurus nodarbina šajā dalībvalstī iedibināts uzņēmējs, izmantojot dokumentus A1 sertifikātu formā, kurus, kā apgalvots, izdevusi minētās dalībvalsts iestāde, kurai ir kompetence izsniegt šāda veida sertifikātus, – veic darbu šī uzņēmēja labā citā dalībvalstī, par ko šī iestāde saņem sociālā nodrošinājuma iemaksas, šī regula piemērojama arī tad, ja krimināprocesā, kas pret minēto uzņēmēju sākts pēdējās minētās dalībvalsts tiesās par krāpšanu sociālā nodrošinājuma jomā, šīs tiesas konstatē un šis pats uzņēmējs neapstrīd, ka šie dokumenti ir viltoti.

23 Jānorāda – lai konstatētu krāpšanu sociālā nodrošinājuma jomā saistībā ar krimināprocesu, kas nodarbinātības dalībvalstī sākts pret uzņēmēju par to, ka tas krāpnieciski norīkojis darbā darba ņēmējus, tās dalībvalsts tiesai, kurā sākts šis process, tostarp jānosaka, vai šīs dalībvalsts tiesību akti sociālā nodrošinājuma jomā ir piemērojami attiecīgajiem darba ņēmējiem.

24 Šajā ziņā jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 883/2004 11. panta 1. punktu, lasot to kopsakarā ar šīs regulas 1. panta l. punktu, uz personām, kurām tā ir piemērojama, attiecas tikai vienas dalībvalsts tiesību akti par minētās regulas 3. panta 1. punktā uzskaitītajām sociālā nodrošinājuma jomām. Saskaņā ar minēto 11. panta 1. punktu šos tiesību aktus nosaka saskaņā ar minētās regulas II sadaļu.

25 Līdz ar to, kolīdz persona ietilpst Regulas Nr. 883/2004 piemērojamības personām jomā, kā tā definēta minētās regulas 2. pantā, šīs regulas 11. panta 1. punktā ietvertais noteikums par tikai vienas dalībvalsts tiesību aktu piemērošanu ir principā atbilstīgs (spriedums, 2019. gada 8. maijs, *Inspecteur van de Belastingdienst*, C-631/17, EU:C:2019:381, 20. punkts un tajā minētā judikatūra).

26 Ņemot vērā Regulas Nr. 883/2004 2. panta formulējumu, tā tas acīmredzami ir tādu dalībvalsts pilsoņu gadījumā, kurus nodarbina šajā dalībvalstī reģistrēts uzņēmējs un kuri veic darbu šī uzņēmēja labā citā dalībvalstī, par ko pirmās minētās dalībvalsts kompetentā iestāde sociālā nodrošinājuma jomā saņem sociālā nodrošinājuma iemaksas.

27 Līdz ar to valsts tiesai, kas izskata pret šādu uzņēmēju sāktu kriminālprocesu par krāpšanu sociālā nodrošinājuma jomā, jāpiemēro Regula Nr. 883/2004.

28 Šai tiesai it īpaši jāpārbauda, vai ir izpildīti Regulas Nr. 883/2004 12. panta 1. punktā paredzētie nosacījumi darba ņēmēju norīkošanai darbā tādējādi, ka uz attiecīgajiem darba ņēmējiem attiecas tās dalībvalsts sociālā nodrošinājuma tiesību akti, kurā attiecīgais uzņēmējs ir iedibināts, un vai, gluži pretēji, šie nosacījumi nav izpildīti un līdz ar to saskaņā ar minētās regulas 11. panta 3. punkta a) apakšpunktu uz šiem darba ņēmējiem attiecas minētās tiesas dalībvalsts sociālā nodrošinājuma tiesību akti.

29 Regulas Nr. 883/2004 piemērojamību šajā kriminālprocesā nekādi nemaina tas, ka pastāv dokumenti A1 sertifikātu formā, kurus attiecībā uz darba ņēmējiem, kā apgalvots, izdevusi tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā attiecīgais uzņēmējs ir iedibināts, tāpat kā tas, ka valsts tiesa, kurā pirmajā instancē tika celta prasība pret šo uzņēmēju sāktajā kriminālprocesā, šos dokumentus uzskatīja par viltotiem, ko šis uzņēmējs neapstrīd.

30 Proti, jākonstatē, ka šīs regulas 2. pantā nav prasīta A1 sertifikāta esamība, lai tas ietilptu tās piemērojamības personām jomā.

31 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo jautājumu jāatbild, ka Regula Nr. 883/2004 jāinterpretē tādējādi, ka situācijā, kad dalībvalsts valstspiederīgie – kurus nodarbina šajā dalībvalstī iedibināts uzņēmējs, izmantojot dokumentus A1 sertifikātu formā, kurus, kā apgalvots, izdevusi minētās dalībvalsts iestāde, kurai ir kompetence izsniegt šāda veida sertifikātus, – veic darbu šī uzņēmēja labā citā dalībvalstī, par ko šī iestāde saņem sociālā nodrošinājuma iemaksas, šī regula piemērojama arī tad, ja krimināprocesā, kas pret minēto uzņēmēju sākts pēdējās minētās dalībvalsts tiesās par krāpšanu sociālā nodrošinājuma jomā, šīs tiesas konstatē un šis pats uzņēmējs neapstrīd, ka šie dokumenti ir viltoti.

Par otro jautājumu

32 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Regulas Nr. 883/2004 76. panta 6. punkts jāinterpretē tādējādi, ka situācijā, kad dalībvalsts valstspiederīgie – kurus nodarbina šajā dalībvalstī iedibināts uzņēmējs, izmantojot dokumentus A1 sertifikātu formā, kurus, kā apgalvots, izdevusi minētās dalībvalsts iestāde, kurai ir kompetence izsniegt šāda veida sertifikātus, – veic darbu šī uzņēmēja labā citā dalībvalstī, par ko šī iestāde saņem sociālā nodrošinājuma iemaksas, šajā tiesību normā paredzētā dialoga un samierināšanas procedūra ir obligāts priekšnosacījums tam, lai pēdējās minētās dalībvalsts tiesa – kura izskata lietu krimināprocesā, kas sākts pret minēto uzņēmēju par to, ka viņš šos darba ņēmējus ir norīkojis darbā, izmantojot viltotus A1 sertifikātus, – konstatētu šādu krāpšanu.

33 Jāatgādina, kā izriet no Regulas Nr. 883/2004 76. panta 6. punkta, lasot to kopsakarā ar šīs regulas 72. panta a) punktu, ka dialoga un samierināšanas procedūra ir līdzeklis, ko Savienības likumdevējs ir izveidojis, lai atrisinātu strīdus starp attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm, jo īpaši saistībā ar minētās regulas interpretāciju vai piemērošanu (spriedums, 2023. gada 16. novembris, *Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Toruniu*, C-422/22, EU:C:2023:869, 41. punkts).

34 It īpaši Savienības likumdevējs ir paredzējis, pirmām kārtām, dialoga sākšanu starp attiecīgo dalībvalstu kompetentajām iestādēm, lai panāktu vienošanos par to faktu izvērtēšanu, kuriem ir nozīme, piemērojot noteikumus par konkrētā situācijā piemērojamo valsts sociālā nodrošinājuma tiesību aktu noteikšanu, un, otrām kārtām – gadījumā, ja šīs iestādes nespētu vienoties par šādu faktu vērtējumu un līdz ar to par attiecīgajai situācijai piemērojamās sociālā nodrošinājuma sistēmas noteikšanu –, iespēju vērsties Administratīvajā komisijā, lai tā mēģinātu samierināt minēto iestāžu viedokļus par konkrētajai situācijai piemērojamajiem valsts tiesību aktiem.

35 Šajā kontekstā Regulā Nr. 987/2009 skaidri paredzēta dialoga un samierināšanas procedūras izmantošana kā līdzeklis, lai atrisinātu tādus strīdus starp konkrēto dalībvalstu iestādēm, kas attiecas gan uz dokumentu, kurus dalībvalsts iestāde ir sagatavojusi, lai apliecinātu personas situāciju Regulu Nr. 883/2004 un Nr. 987/2009 piemērošanas nolūkā, tostarp A1 sertifikāta un ar tiem saistīto apliecinošo dokumentu spēkā esamību vai uz to faktu pareizību, uz kuriem ir balstītas šajos dokumentos un apliecinošajos dokumentos ietvertās ziņas, gan arī uz attiecīgajiem darba ņēmējiem piemērojamo tiesību aktu noteikšanu.

36 It īpaši attiecībā uz strīdiem par minēto dokumentu un apliecinošo dokumentu spēkā esamību vai tajos ietverto norāžu pamatā esošo faktu pareizību Regulas Nr. 987/2009 5. panta 1. punktā ir nostiprināts šādu dokumentu un šādu apliecinošo dokumentu saistošais raksturs attiecībā uz citu dalībvalstu iestādēm, kā arī izdevējiestādes ekskluzīvā kompetence attiecībā uz to spēkā esamības un pareizības izvērtēšanu, savukārt tā 2.–4. punktā paredzēta dialoga un samierināšanas procedūras izmantošana, lai atrisinātu domstarpības starp dalībvalsts iestādi, kas saņem tos pašus dokumentus un tos pašus apliecinošos dokumentus, un šo dokumentu izdevējiestādi.

37 Šajā ziņā Tiesa, pirmkārt, precizēja, ka dalībvalsts kompetentās iestādes izdots A1 sertifikāts ir saistošs ne tikai tās dalībvalsts iestādēm, kurā tiek veikta darbība, bet arī šīs dalībvalsts tiesām, un, otrkārt, uzsvēra, ka Regulas Nr. 883/2004 76. panta 6. punktā paredzētā dialoga un samierināšanas procedūra ir jāievēro dalībvalstu iestādēm, kurām ir jāpiemēro Regulas Nr. 883/2004 un Nr. 987/2009, ja starp attiecīgo dalībvalstu iestādēm pastāv strīdi par šāda sertifikāta spēkā esamību vai pareizību (spriedums, 2023. gada 2. marts, *DRV Intertrans* un *Verbraeken J. en Zonen*, C-410/21 un C-661/21, EU:C:2023:138, 45. un 52. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

38 Tātad it īpaši attiecībā uz darba ņēmēju norīkošanas darbā situāciju, kad nodarbinātības dalībvalsts kompetentās iestādes rīcībā ir konkrētas norādes, kas liek domāt, ka E 101 sertifikāti, kuri aizstāti ar A1 sertifikātiem un kurus izdevusi citas dalībvalsts kompetentā iestāde attiecībā uz konkrētajiem darba ņēmējiem, ir iegūti vai izmantoti krāpnieciski, Tiesa norādīja, ka saistībā ar aizdomām par krāpšanu īpaši svarīga ir šīs dialoga un samierināšanas procedūras īstenošana pirms uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes iespējamā galīgā konstatējuma par krāpšanu. Proti, Tiesas ieskatā minētā procedūra izdevējas dalībvalsts un uzņemošās dalībvalsts kompetentajai iestādei ļauj sākt dialogu un cieši sadarboties, lai, īstenojot tām valsts tiesībās piešķirtās izmeklēšanas pilnvaras, pārbaudītu un ievāktu jebkādus faktu vai tiesību elementus, kas varētu kliedēt vai, tieši pretēji, apstiprināt uzņēmējas dalībvalsts kompetentās iestādes izteiktās

šaubas par apstākļiem, kādos tikuši izsniegti attiecīgie sertifikāti (attiecībā uz Regulu Nr. 1408/71 skat. spriedumu, 2020. gada 2. aprīlis, *CRPNPAC* un *Vueling Airlines*, C-370/17 un C-37/18, EU:C:2020:260, 66. punkts).

39 Tādējādi Tiesa ir nospriedusi, ka konkrētu norāžu esamība par to, ka E 101 sertifikāti iegūti vai izmantoti krāpnieciski, nav iemesls uzņemošās dalībvalsts kompetentajai iestādei vienpusēji konstatēt krāpšanu un nevērtēt šos sertifikātus, bet gan nekavējoties sākt dialoga un samierināšanas procedūru, lai šo sertifikātu izdevējiestāde, kurā uzņemošās dalībvalsts iestāde ir vērsusies, saprātīgā termiņā atbilstoši lojālas sadarbības principam pārbaudītu minēto sertifikātu izdošanas pamatotību, ņemot vērā šīs norādes, un attiecīgā gadījumā nolemtu tos atcelt vai atsaukt (attiecībā uz Regulu Nr. 1408/71 skat. spriedumu, 2020. gada 2. aprīlis, *CRPNPAC* un *Vueling Airlines*, C-370/17 un C-37/18, EU:C:2020:260, 72. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

40 Saskaņā ar šo judikatūru uzņemošās dalībvalsts tiesa, kas izskata lietu kriminālprocesā, kurš sākts pret darba devēju par faktiem, kas atklāj A1 sertifikātu krāpniecisku iegūšanu vai izmantošanu, pieņemt galīgu nolēmumu par šādas krāpšanas esamību un nevērtēt šos sertifikātus var tikai tad, ja tā – vispirms, ciktāl tas ir nepieciešams, apturējusi tiesvedību tiesā atbilstoši valsts tiesībām – konstatē, ka dialoga un samierināšanas procedūra ir sākta bez kavēšanās un minēto sertifikātu izdevējiestāde ir atturējusies saprātīgā termiņā tos pārskatīt un paust nostāju par uzņemošās dalībvalsts kompetentās iestādes norādīto informāciju, vajadzības gadījumā atceļot vai atsaucot šos sertifikātus (spriedums, 2023. gada 2. marts, *DRV Intertrans* un *Verbraeken J. en Zonen*, C-410/21 un C-661/21, EU:C:2023:138, 61. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

41 Tiesa ir arī nospriedusi, ka dialoga un samierināšanas procedūra ir obligāts priekšnosacījums, lai noteiktu, vai ir izpildīti krāpšanas esamības nosacījumi, un lai tādējādi izdarītu visus lietderīgos secinājumus attiecībā uz attiecīgo A1 sertifikātu spēkā esamību un attiecīgajiem darba ņēmējiem piemērojamajiem sociālā nodrošinājuma tiesību aktiem, tāpēc uzņemošās dalībvalsts tiesa, kas izskata lietu kriminālprocesā, nevar neņemt vērā minēto dialoga un samierināšanas procedūru (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 2. marts, *DRV Intertrans un Verbraeken J. en Zonen*, C-410/21 un C-661/21, EU:C:2023:138, 60. un 62. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

42 Protams, šī sprieduma 38.–41. punktā minētā judikatūra ir pieņemta lietās, kurās attiecīgos E 101 vai A1 sertifikātus bija izdevusi dalībvalsts kompetentā iestāde, līdz ar to uzņemošās dalībvalsts iestāde vai tiesa pauda šaubas nevis par šo sertifikātu autentiskumu, bet par to spēkā esamību attiecībā uz faktiem, uz kuru pamata šie sertifikāti izsniegti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 27. aprīlis, *A-Rosa Flussschiff*, C-620/15, EU:C:2017:309, 49. punkts un tajā minētā judikatūra).

43 Tomēr nekas ne Regulas Nr. 987/2009 5. panta, ne kādas citas šīs regulas normas formulējumā neļauj uzskatīt, ka Savienības likumdevējs būtu vēlējies izslēgt strīdus par minētajā 5. pantā norādīto A1 sertifikātu spēkā esamību, kuri attiecas uz to autentiskumu, lai attiecībā uz tiem dialoga un samierināšanas procedūra nebūtu obligāts priekšnosacījums, kas būtu jāievēro dalībvalstu iestādēm un tiesām, kuras pauž šaubas par šādu sertifikātu autentiskumu ar nolūku tos nevērtēt.

44 Turklāt šāda izslēgšana nebūtu saderīga ar A1 sertifikātiem piemītošo saistošo iedarbību un apdraudētu principus, kuri ir pamatā gan Tiesas judikatūrai par šādu iedarbību, gan Regulām Nr. 883/2004 un Nr. 987/2009, proti, kā izriet no 2023. gada 2. marta sprieduma *DRV Intertrans*

un *Verbraeken J. en Zonen* (C-410/21 un C-661/21, EU:C:2023:138, 54. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra), principu, saskaņā ar kuru piemērojami ir tikai vienas valsts tiesību akti sociālā nodrošinājuma jomā, kā arī lojālas sadarbības un tiesiskās drošības principus.

45 Līdz ar to šī sprieduma 38.–41. punktā minētā judikatūra piemērojama arī gadījumos, kad ir aizdomas par viltotu A1 sertifikātu izmantošanu, lai izvairītos no nosacījumiem, kas Regulās Nr. 883/2004 un Nr. 987/2009 ir izvirzīti darba ņēmēju norīkošanai darbā.

46 Ņemot to vērā, pirmkārt, jāprecizē, ka tad, ja Regulas Nr. 883/2004 76. panta 6. punktā paredzētajā dialoga un samierināšanas procedūrā iestāde, kura, kā apgalvots, ir izsniegusi dokumentus A1 sertifikātu formā, kuru autentiskums ir apšaubīts, apstiprina, ka tā tos nav izsniegusi un ka līdz ar to tie ir viltoti, tie tātad nevar tikt uzskatīti nedz par A1 sertifikātiem, nedz tādējādi par tādiem, kas rada šiem sertifikātiem raksturīgās sekas, tostarp saistošu iedarbību attiecībā uz uzņemošās dalībvalsts iestādēm un tiesām.

47 No tā izriet – ja nodarbinātības dalībvalsts tiesa, kura izskata lietu kriminālprocesā, kas sākts pret uzņēmēju, kurš tiek turēts aizdomās par darba ņēmēju norīkošanu darbā šajā dalībvalstī, izmantojot viltotus dokumentus A1 sertifikātu formā, konstatē, ka iestāde, kura, kā apgalvots, ir izdevusi šos dokumentus, šajā dialoga un samierināšanas procedūrā ir apstiprinājusi, ka tā tos nav izdevusi, minētā tiesa var konstatēt, ka runa ir par viltotiem dokumentiem un ka tai nav saistoša tajos ietvertā informācija.

48 Otrkārt, jāprecizē, ka tad, ja, kā tas ir šajā gadījumā, izrādās, ka iestāde, kura, kā apgalvots, izsniegusi dokumentus A1 sertifikātu formā, kurus iesniedzis attiecīgais uzņēmējs, ir saņēmusi sociālā nodrošinājuma iemaksas par darbu, ko veikuši darba ņēmēji, kuri, kā apgalvots, norīkoti darbā, minētā tiesa nevar pieņemt galīgo nolēmumu par šo darba ņēmēju krāpnieciskās norīkošanas darbā konstatējumu, iepriekš nepārbaudot, vai minētā dialoga un samierināšanas procedūra tikusi ievērota ne tikai attiecībā uz šo dokumentu autentiskumu, bet arī attiecībā uz sociālā nodrošinājuma tiesību aktu noteikšanu, kurus apgalvotās norīkošanas laikposmā esot bijis jāpiemēro attiecībā uz konkrētajiem darba ņēmējiem.

49 Proti, ņemot vērā, ka Savienības likumdevējs ir ieviesis Regulas Nr. 883/2004 76. panta 6. punktā paredzēto dialoga un samierināšanas procedūru, lai atrisinātu visas domstarpības par Regulas Nr. 883/2004 interpretāciju un piemērošanu, tostarp strīdus par šīs regulas piemērošanas jomā ietilpstošajiem darba ņēmējiem piemērojamo tiesību aktu noteikšanu, uzņemošās dalībvalsts tiesa – kas izskata lietu kriminālprocesā, kā pamatlietā aplūkotā, kuras ieskatā pastāv apstākļi, kuri ļauj uzskatīt, ka nosacījumi, kādiem ir pakļauta darba ņēmēju norīkošana darbā, nav izpildīti, un kuri tādējādi ļauj apšaubīt attiecīgo darba ņēmēju pakļaušanu tās iestādes sociālā nodrošinājuma sistēmai, kura ir saņēmusi sociālā nodrošinājuma iemaksas par viņu veikto darbu, – nevar vienpusēji konstatēt šādas krāpnieciskas norīkošanas darbā esamību, neuzsākot dialoga un samierināšanas procedūru ar šo iestādi, lai kopā noteiktu šiem darba ņēmējiem piemērojamos sociālā nodrošinājuma tiesību aktus.

50 Turklāt cita interpretācija būtu pretrunā Regulu Nr. 883/2004 un Nr. 987/2009 pamatā esošajam principam, saskaņā ar kuru piemērojami ir tikai vienas valsts tiesību akti sociālā nodrošinājuma jomā, kā arī lojālas sadarbības un tiesiskās drošības principiem.

51 Līdz ar to jāuzskata, ka šī sprieduma 38.–41. punktā minētā judikatūra piemērojama *mutatis mutandis* arī tad, ja tās dalībvalsts iestāde vai tiesa, kurā darbs tiek veikts, apšauba attiecīgo darba ņēmēju pakļaušanu tās dalībvalsts sociālā nodrošinājuma tiesību aktiem, kuras iestāde ir saņēmusi sociālā nodrošinājuma iemaksas par šo darba ņēmēju veikto darbu.

52 No iepriekš minētā izriet, ka uzņemošās dalībvalsts tiesa – kura izskata lietu kriminālprocesā, kas sākts pret darba devēju, kurš tiek turēts aizdomās par darba ņēmēju norīkošanu darbā, izmantojot viltotus dokumentus A1 sertifikāta formā, – var lemt par šo dokumentu autentiskumu un tos nevērtēt tikai tad, ja, pirmkārt, tā konstatē – ciktāl nepieciešams, apturot tiesvedību saskaņā ar šīs dalībvalsts tiesībām –, ka šķietamā izdevējiestāde dialoga un samierināšanas procedūrā, ko sākusi uzņemošās dalībvalsts iestāde, ir apstiprinājusi, ka tā nav izsniegusi minētos dokumentus vai ka, tā kā dialoga un samierināšanas procedūra tika sākta nekavējoties, šķietamā izdevējiestāde saprātīgā termiņā nav paudusi nostāju par šo pašu dokumentu autentiskumu, un, otrkārt, ja ir ievērotas attiecīgajam uzņēmējam nodrošināmās garantijas, kādas piemīt tiesībām uz lietas taisnīgu izskatīšanu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2023. gada 2. marts, *DRV Intertrans* un *Verbraeken J. en Zonen*, C-410/21 un C-661/21, EU:C:2023:138, 61., 66. un 67. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra).

53 Turklāt, ja izrādās, ka iestāde, kas it kā ir izsniegusi dokumentus A1 sertifikātu formā, ir saņēmusi sociālā nodrošinājuma iemaksas par darbu, ko veikuši šķietami norīkotie darba ņēmēji, valsts tiesa var konstatēt darba ņēmēju krāpnieciskas norīkošanas esamību tikai tad, ja, pirmkārt, dialoga un samierināšanas procedūrā, kas sākta starp attiecīgajām iestādēm, iestāde, kas saņēmusi sociālās iemaksas, ir apstiprinājusi, ka sociālā nodrošinājuma tiesību akti, kas bija jāpiemēro attiecīgajiem darba ņēmējiem, ir uzņemošās dalībvalsts tiesību akti, vai ja šī iestāde ir atturējusies, ņemot vērā uzņemošās dalībvalsts iestādes sniegto informāciju un šo darba ņēmēju reālo situāciju, saprātīgā termiņā pārskatīt faktus, pamatojoties uz kuriem tā uz šiem darba ņēmējiem attiecinājusi savu sociālā nodrošinājuma sistēmu, un ieņemt nostāju par minētajiem darba ņēmējiem piemērojamajiem valsts tiesību aktiem sociālā nodrošinājuma jomā, un, otrkārt, ir ievērotas konkrētajam uzņēmējam nodrošināmās garantijas, kas piemīt tiesībām uz lietas taisnīgu izskatīšanu.

54 Visbeidzot jāpiebilst, ka Savienības likumdevējs nav paredzējis īpašu formu, kas attiecīgajām iestādēm būtu jāievēro, lai sāktu dialogu vai vērstos Administratīvajā komisijā domstarpību par Regulu Nr. 883/2004 un Nr. 987/2009 interpretāciju vai piemērošanu atrisināšanai.

55 Proti, Regulas Nr. 883/2004 76. panta 6. punktā ir vienīgi norādīts, ka kompetentās dalībvalsts vai ieinteresētās personas dzīvesvietas dalībvalsts iestāde "sazinās" ar attiecīgās dalībvalsts vai attiecīgo dalībvalstu iestādi vai iestādēm un ka, ja risinājums netiek panākts saprātīgā termiņā, attiecīgās iestādes "var vērsties" Administratīvajā komisijā.

56 Regulā Nr. 987/2009 šajā ziņā nav ietverti citi precizējumi.

57 It īpaši attiecībā uz dialoga ceļu, kas atbilst Regulas Nr. 883/2004 76. panta 6. punktā paredzētās dialoga un samierināšanas procedūras pirmajam posmam, jāuzskata – kā izriet no Administratīvās komisijas Lēmuma A 1 (2009. gada 12. jūnijs) par dialoga un saskaņošanas [samierināšanas] procedūras izveidošanu jautājumos par dokumentu derīgumu, piemērojamo tiesību aktu noteikšanu un par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 883/2004 paredzēto pabalstu sniegšanu (OV 2010, C 106, 1. lpp.) 6. punkta –, ka, lai uzskatītu, ka dialoga ceļš ir uzsākts, pietiek ar to, ka iestāde, kas pauž šaubas par A1 sertifikāta spēkā esamību vai attiecīgajam darba ņēmējam piemērojamo tiesību aktu noteikšanu, sazinās ar iestādi, kura ir

izsniegusi šādu sertifikātu un/vai ir nolēmusi šādam darba ņēmējam piemērot savu sociālā nodrošinājuma sistēmu, lai tai lūgtu sniegt nepieciešamos skaidrojumus par tās lēmumu pakļaut šo darba ņēmēju šai sistēmai un, iespējams, atsaukt vai atzīt par spēkā neesošu minēto sertifikātu vai pārskatīt vai atcelt šo lēmumu.

58 Šajā gadījumā no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu, kā arī no informācijas, ko iesniedzējtiesa sniegusi pēc Tiesas lūguma, un no ieinteresēto personu apsvērumiem izriet, ka pirms kriminālprocesa pret EX sākšanas Beļģijas un Portugāles kompetentās iestādes sāka dialoga ceļu par EX iesniegto dokumentu A1 sertifikātu formā autentiskumu un šo dokumentu pamatā esošo faktu vērtējumu. Šādā dialogā Portugāles iestāde apstiprināja, kā *tribunal de première instance de Namur* (Namīras Pirmās instances tiesa) konstatējusi 2021. gada 10. novembra spriedumā, ka tā nav izdevusi šos dokumentus, un to EX nav apstrīdējis ne šajā tiesā, ne iesniedzējtiesā.

59 Tādējādi šķiet, ka attiecībā uz minēto dokumentu autentiskumu ir ievērota Regulas Nr. 883/2004 76. panta 6. punktā paredzētā dialoga un samierināšanas procedūra.

60 Līdz ar to, ņemot vērā šī sprieduma 47. punktā izklāstītos apsvērumus, *tribunal de première instance de Namur* (Namīras Pirmās instances tiesa) varēja konstatēt, ka pamatlietā aplūkotie dokumenti ir viltoti un ka tie tai nav saistoši.

61 Turklāt no Portugāles valdības apsvērumiem izriet, ka dialogā starp Beļģijas un Portugāles kompetentajām iestādēm Portugāles iestāde konstatēja, pirmkārt, ka sabiedrības, ar kuru starpniecību apsūdzētais pamatlietā attiecīgos darba ņēmējus norīkoja darbā, izmantojot dokumentus A1 sertifikātu formā, Portugālē neveica nekādu būtisku darbību būvniecības nozarē un tām nebija cita mērķa kā vien nodrošināt lētu darbaspēku Beļģijā, ko *tribunal de première instance de Namur* (Namīras Pirmās instances tiesa) apstiprināja 2021. gada 10. novembra spriedumā, un, otrkārt, ka tiesību akti, kas bija jāpiemēro attiecīgajiem darba ņēmējiem strīdīgajā laikposmā, ir Beļģijas tiesību akti.

62 Līdz ar to, neskarot pārbaudes, kas jāveic iesniedzējtiesai, šķiet, ka minētā dialoga un samierināšanas procedūra starp attiecīgajām iestādēm tikusi ievērota arī attiecībā uz to valsts tiesību aktu sociālā nodrošinājuma jomā noteikšanu, kuri bija jāpiemēro attiecīgajiem darba ņēmējiem strīdīgajā laikposmā.

63 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, uz otro jautājumu jāatbild, ka Regulas Nr. 883/2004 76. panta 6. punkts jāinterpretē tādējādi, ka situācijā, kad dalībvalsts valstspiederīgie – kurus nodarbina šajā dalībvalstī iedibināts uzņēmējs, izmantojot dokumentus A1 sertifikātu formā, kurus, kā apgalvots, izdevusi minētās dalībvalsts iestāde, kurai ir kompetence izsniegt šāda veida sertifikātus, – veic darbu šī uzņēmēja labā citā dalībvalstī, par ko šī iestāde saņem sociālā nodrošinājuma iemaksas, šajā tiesību normā paredzētā dialoga un samierināšanas procedūra ir obligāts priekšnosacījums tam, lai pēdējās minētās dalībvalsts tiesa – kura izskata lietu kriminālprocesā, kas sākts pret minēto uzņēmēju par to, ka viņš šos darba ņēmējus ir norīkojis darbā krāpnieciski, izmantojot viltotus A1 sertifikātus, – konstatētu šādu krāpšanu.

Par trešo jautājumu

64 Ar trešo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai krāpšanas un tiesību ļaunprātīgas izmantošanas aizlieguma princips jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja kriminālprocesā, kas dalībvalsts tiesās sākts pret uzņēmēju, kurš tiek turēts aizdomās par darba ņēmēju norīkošanu darbā šajā

valstī, izmantojot dokumentus A1 sertifikāta formā, pirmās instances tiesa ir konstatējusi, ka šie dokumenti ir viltoti un ka šis konstatējums nav ticis apstrīdēts tiesā, kas izskata apelācijas sūdzību šajā tiesvedībā, šī pēdējā minētā tiesa var neņemt vērā minētos dokumentus, pat ja pirmās instances tiesa ir izdarījusi šādu konstatējumu, neuzsākot Regulas Nr. 883/2004 76. panta 6. punktā paredzēto dialoga un samierināšanas procedūru.

65 Šajā ziņā jāatgādina, ka vienīgi valsts tiesa, kura izskata strīdu pamatlietā, var novērtēt prejudiciālā nolēmuma nepieciešamību un Tiesai uzdoto jautājumu, uz kuriem ir attiecināma nozīmīguma prezumpcija, nozīmīgumu. Tātad, ja uzdotais jautājums attiecas uz Savienības tiesību normas interpretāciju vai spēkā esamību, Tiesai principā ir jālemj, ja vien nav acīmredzams, ka lūgtajai interpretācijai nav nekādas saistības ar pamatlietas faktiskajiem apstākļiem vai tās priekšmetu, ja problēma ir hipotētiska vai ja Tiesai nav zināmi faktiskie vai juridiskie apstākļi, kas nepieciešami, lai sniegtu lietderīgu atbildi uz šo jautājumu (spriedums, 2024. gada 22. februāris, *Unedic*, C-125/23, EU:C:2024:163, 35. punkts un tajā minētā judikatūra).

66 Šajā gadījumā jānorāda, ka trešais jautājums, kas attiecas vienīgi uz konstatējumu, ka pamatlietā aplūkotie dokumenti A1 sertifikātu formā ir viltoti, ko ir izdarījusi dalībvalsts pirmās instances tiesa tādā kriminālprocesā kā pamatlietā aplūkotais, ir balstīts uz pieņēmumu, ka šo konstatējumu šī tiesa ir izdarījusi, neuzsākot šo dialoga un samierināšanas procedūru.

67 Kā konstatēts šī sprieduma 58. un 59. punktā, it īpaši pamatojoties uz iesniedzējtiesas sniegto informāciju, šķiet, ka šajā gadījumā minētā dialoga un samierināšanas procedūra par minēto dokumentu autentiskumu tikusi ievērota.

68 Tā kā trešajam jautājumam tādējādi ir hipotētisks raksturs, tas ir jāuzskata par nepieņemamu.

Par tiesāšanās izdevumiem

69 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība izriet no tiesvedības, kas notiek iesniedzējtiesā, tāpēc tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (septītā palāta) nospriež:

1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 22. maija Regulu (ES) Nr. 465/2012,

jāinterpretē tādējādi, ka

situācijā, kad dalībvalsts valstspiederīgie – kurus nodarbina šajā dalībvalstī iedibināts uzņēmējs, izmantojot dokumentus A1 sertifikātu formā, kurus, kā apgalvots, izdevusi minētās dalībvalsts iestāde, kurai ir kompetence izsniegt šāda veida sertifikātus, – veic darbu šī uzņēmēja labā citā dalībvalstī, par ko šī iestāde saņem sociālā nodrošinājuma iemaksas, šī regula piemērojama arī tad, ja kriminālprocesā, kas pret minēto uzņēmēju sākts pēdējās minētās dalībvalsts tiesās par krāpšanu sociālā nodrošinājuma jomā, šīs tiesas konstatē un šis uzņēmējs neapstrīd, ka šie dokumenti ir viltoti.

2) Regulas Nr. 883/2004, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 465/2012, 76. panta 6. punkts

jāinterpretē tādējādi, ka

situācijā, kad dalībvalsts valstspiederīgie – kurus nodarbina šajā dalībvalstī iedibināts uzņēmējs, izmantojot dokumentus A1 sertifikātu formā, kurus, kā apgalvots, izdevusi minētās dalībvalsts iestāde, kurai ir kompetence izsniegt šāda veida sertifikātus, – veic darbu šī uzņēmēja labā citā dalībvalstī, par ko šī iestāde saņem sociālā nodrošinājuma iemaksas, šajā tiesību normā paredzētā dialoga un samierināšanas procedūra ir obligāts priekšnosacījums tam, lai pēdējās minētās dalībvalsts tiesa – kura izskata lietu kriminālprocesā, kas sākts pret minēto uzņēmēju par to, ka viņš šos darba ņēmējus ir norīkojis darbā krāpnieciski, izmantojot viltotus A1 sertifikātus, – konstatētu šādu krāpšanu.

[Paraksti]